

ლომოდემ მესამე საპოლიციო უბანში 12 კაცს შეუღებინა ოქმი.

ქალაქის მთავრობის ა. ი. ხატიასკვი 22 ოქტომბერს ბაქოს გამგებანაში.

მემახმეობა კავკასიის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების სასტატისტიკო ბიურომ ცალკე წიგნად დაბეჭდა ცნობები ბაზისის სანერგეების მდგომარეობის შესახებ 1913 წლის 1 სექტემბრისათვის. ცნობები შეეხება მემახმეობის მდგომარეობას ტფილისისა, ქუთაისისა, ბაქოსა, ერევანისა და განჯის გუბერნიებში და სხვაუბნის ოლქში.

ქალაქის თვით-მმართველობაში ქალაქის საფინანსო-საბიუჯეტო და საბიუჯეტო კომისიის შემადგენელი კრებამ დაადგინა: სთხოვოს ქალაქის გამგებანას, წარმოადგინოს დაწვრილებით სია საქალაქო შენობებისა და ძეგლებისა და აგრეთვე ცნობები მათი ღირებულების შესახებ. სიის წარდგენის შემდეგ ქალაქის ხაჯ-ა-ალრისკვაში შეტანილი ქნება საკუთარ ფულით ამ შენობათა და ძეგლების შესახებ.

ფრენა. როგორც გვაცხადებენ, 22 ოქტომბერს მფრინავი ქ. მბურია ბონილი სამტრედიასი შესანიშნავად გადაფრენდა. ხონიდან სამტრედიად 18 გრისია.

როგორც დანამდვილებით გავიგეთ, მიერ კავკასიის რკინის გზის უფროსს როსს საკუთარ ქონებით 3.000 მან. მიუცია მფრინავ ქ. მბურიასთვის ახალ მოტორის შესაძენად.

გამომცემლობა „მწიგნობრობის“ ქვეყანაში გვთხოვს გამოცხადოთ ხელის მოწერა საკუთარ მღვდელს, რომ იგივესი ტყაობისა და ბეჭდის საქმე ჩინებულად მიდის და თავის ღირსეულ დაუბრუნებლად აგრეთვე და ხელის მოწერას. ხელის მოწერა კომისიონერთა და ხელის მოწერთა თხოვნით გაგრძელდება კიდევ ერთ თვეს, სახელდობრ 21 ნოემბრამდე. ფული და კარგად აღწერილი გვხვდება მხოლოდ გამოცემის რედაქტორს შემდეგი მისამართით: Тшп-льсь-Авладаръ. Кабаровская 29; Ю. И. Абуляевъ.

საზოგადოებრივი და კრებები

ქართულ სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების საქმის კრება 22 ოქტომბერს მოხდა თ. ს. რ. განგაზის რეგიონის თავმჯდომარეობით, რომლის წინადადებათა და მსჯელობა ფეხზე აღდგომით პარტიის სტეს განსვენებულა. ა. ქალანთარის სხვაგანს და დადგინეს: გვირგვინით შეამკონ განსვენებულის კუბო და საბურთალოსის შემადგენლობით დაეწყო მის დასაფლავებას. ამის შემდეგ სამკრებო განხილვა კახეთის სასამართლო განსვენებულს სპირიტუალურად დაიწყო.

სრული კეშპარტება იქნება რომ ესთქავთ: ქართული მამულიანების ყოფი-ცხოვრების შემცველი, მათა გონებრივ-ზნეობრივად ამაღლებულ და ეკონომიურად გლონიერება შესაძლებელია მხოლოდ კარგს ნიადგზე დაყენებულ სახალხო სკოლების შემეფერებით.

ვინ არ იცის თუ რა განაზადგურებელი ჩვეულება მამულიანურის სხლის აღება, რომელსაც მხვრეობდა ეწერება საუკეთესო ვეკაცებზე და მთელი ამ ხალხის კეთილდღეობა. მათი გონებრივ-ეკონომიურის ბალოცაა, რადგან ორივე მოწინააღმდეგე მხარე მოკლებულია მშვიდობიანს, მოსვენებულ ცხოვრებას, ურამდობისა და შეუძლებელია განვითარება და ეკონომიურად განვითარება. მათი ნიჭიერი შრომები უსწავლელნი რჩებიან და მათი მშენებრივი მიწები მთლიანად უსარგებლოა. მშენებლობის ხელშეწყობის საკითხი, რომელიც დაკლებულია და გონებრივ სიბუნებრივად დაკლებულია ჩვენს მამულიანთა თანამოქალაქებს? აი საკითხი, რომელსაც გულწრფელად უნდა ჩაუქრდეს ყველა ქეშპარტე მამულიანები. როგორც მოგახსენიებ, მათი შეგუდა შეიძლება მხოლოდ კარგს ნიადგზე დაყენებულ სახალხო

მუღებში: იკალთობს და მიუჭრებაში. პროექტით ამ საქმისთვის ხარჯად საჭიროა 6,000 მან. სამკრებო დადგინა, ამ საქმის განსახლებად კიდევ მოიწვიოს კრება, რომელშიაც მონაწილეობას მიიღებს სასოფლო-სამეურნეობის ინსპექტორი ს. ნ. ტიშინოვი.

ქალაქის საბჭოს კრება დღეს-თვის არის დანიშნული.

ოქტომბერი, აქაურ

ოქტომბერი, აქაურ... ნელთა კლუმში? ქართველ სტუდენტების მიქალენობითა და ბ. უმეტიობის განგებლობით გაიმართა ქართული წარმოდგენა. მონაწილენი სულ მოსწავლე ახალგაზღვრება იყავს და ვერა წარმოდგენის აქც. ცვაგარის „მთაწმინდა“ და აკაკის „მთაწმინდა“ მონაწილეთ არაფერი დაეშურათ, რომ ყველაფერი კარგად მოეწყობა. წარმოდგენამაც კარგად და მხარაულად ჩაიარა. საზოგადოება ბლომად დაესწრო, ამგვარად კლუმის პატარა შენობა მთლად გაქრებულ იყო. იყვნენ უთავრესად აქვე გარდობვენი ქართველი მუშები თავიანთ. ცოლ-შვილითა და სტუდენტობა. დიდი მადლობის დარს არიან ცელა მონაწილენი და წარმოდგენის ხელისმეწყობანი ამისთანა კულტურულ გასართობისთვის, მით უმეტეს რომ, როგორც გავიგეთ, ამისთანა წარმოდგენის მჭირი იყო და გამართვა განზრახული და გამხმეგება ესაქრობებთ, ესლასი მადლობა ქმარა, რომელიც დამსწრე ნათამოყვანებს საზოგადოებას გამოსთქვა ამ სასარგებლო საღამოს გამო.

ღლიური

ქართულ „მამულიანობის“ წარმომადგენელი წყაროები მივიღე ჩვენებურად და რეალურად ქალიშვილებსაგან, აგრე წოდებულ „მამულიანობის“ აგან, რომელიც არ მოსწონია ჩემი დღიურის კოლო და გულმკობრულად მიჩიყენე, სხვა ჰანგზე ვწერ.

წერილი პირველი: „ბ. სიტყვა ძლიერ მომწონს თქვენი ნაწერები, თუმცა მართალი უნდა გითხრას, თქვენი დაწერილი არასოდეს ბოლომდის არ ჩამოკითხავს. მე უფრო რუსულ გავხმებებს ვეცანები—რა ვნახე, ასე ვარ აღზრდილი და ჩვენც სულ ყველანი, სახლში თუ გარედ, გერ რუსულად ლაპარაკობენ. მერე თქვენ მეტად მოწყენილად, დადგრილად სწერთ—მე ვარ მიუცვარს. განსეთსა და წიგნს იმით კი არ ვკითხულობ, რომ რამე ვისწავლო ან უკუნს გუნებაზე დავდგე, არამედ რომ გავიგოთ, გავხმარულიდ, გავიცინო. ქართულ თეატრშიც არ დავდივარ იმის მიზეზით, რომ აქ სულ დრამებს თამაშობენ; ხან-

ხო სკოლის შემეფერებით, ისეთი სკოლისა, სადაც უმთავრესი ადგილი აქვს დათმობილი სამშობლო ენას. უკანასკნელი გარემოება სახეში უნდა იქონიოს სამსოფრთხო სკოლების მახლობელმა გამგებმაც, თუ სურთ თავიანთი მიზნის მიღწევად გარდა ამისა საქირაო და აუცილებელი ისეთი ქართული სკოლების დაარსება, სადაც მამულიანების მოზარდი თამაზ იძენდეს ელემენტარულ ცოდნას ქართული ისტორიისა, გეოგრაფიისა და ლიტერატურისა, ჩვენი საუკეთესო მწერლების ნაწერების კითხვით. სკოლასთან საჭიროა წიგნი-საკაგი, სადაც უმთავრესად ქართული წიგნები უნდა იყოს, რომ მათი კითხვით აღძვრას მამულიანების ბავშვებს ცოდნის შეძენის წყურვილი სკოლის გარეთაც. ეს საქმე, თუმცა ძნელია, მაგრამ მაინც განსახორციელებელი იქნება, თუ ჩვენი შგნებულები საზოგადოება თანაგრძობას გაუწყებს ამ ხარ სკოლებს და გაითვალისწინებს მათს მომავალ სარგებლობას, როგორც ჩვენი გადავარებულ მოამბეთათვის, აგრედვე მთელი ჩვენი ქვეყნისთვის.

1891 წლიდან ს. ქაქუტაში არსებობს სამისიონერო სკოლა, დაარსებულია რ. რავენი კონტრისის ინიციატივით. სხნებულები კონტრისი ლახურის საზოგადოების მცხოვრებია, ასევე დასრულებული ოზურგეთის სასულიერო სასწავლებელი. ამ სკოლის მასწავლებლობა მასვე უკისრინა. სწავლა ჯერ ნაქარავე შენობაში დაუწყია, შემდეგ ქრისტიან მცხოვრებლებს სკოლისთვის აუგიათ პატარა შენობა, მაგრამ 1895 წ. უკანასკნელი, როგორც ამბობენ, ვიღაც ბოროტ-გამზრახველს დაუწყვეს. აღსანიშნავია, რომ 2-ს კონტრისის 9 წლის განმავლობაში სრულიად უსასყიდლოდ უსახურნი, მიუხე-

დისან თუ შევიხედავ კლუმის წარმოდგენაზე, როცა ძლიერ სხსაილო კომედიას თამაშობდნენ—ურთუმაი ან „მთაწმინდა“ იმერელ ლაქას წარმოდგენს, ვ. ამაშიმე—კარაპეტა ვ. ქარს, ტ. ამაშიმის ასული—ხ. ლავდა გინაზიულა. მე ვაფხვერ მხოლოდ ფარსს, ვოლგისა, სხვა არც ერთი პიესა არ მომწონს. ვაზეთშიაც ამისთანა გასართობს ვეებ—გასაციანარს, სასყინდალო ამბებს, საინტერესო ანეკდოტებს, პოეტურ შემთხვევებს. თქვენ კი მოჰყვებით და აღარ გათავებთ—საქართველო იყიდება, ჩვენი ქვეყანა განსაცდელია, დედა-ბუნს ვიფრებთ, ჩვენა ერთგვანად გადავარდაო და სხვა ყოველივე ეს ძალზე მოსწყენია, მოსაბეზრებელია და გაუყვარია. ქართულს თუ არ ვლპარაკობთ, ალბად, იმით, რომ არ გვირია—თუ ყველას რუსული გვესმის, ქართული რადღ გვეინდა ჩემბა ითხმც-დაათის წლის დიდებადაც რუსულად დაიწყო ლაპარაკი და მე ვის-და ვუჭრებთ? ჩვენი შორის ხომ არა შეერ საქართველო, საქართველოც რომ იძახით, სადაც საქართველი: ჩემი ერთი მეგობარი გსდგევა დინამიზმბა: ვიღაც ნარბიკოვია, და ამტკიცა, რომ საქართველოში ქართველნი აღარ არიან. მით უმეტესი და უკეთესი! მამსადაც, არც მსა სამწყობარო და სატრიალო. ქართველების გადავარებაზე უფრო განსახარა, ვიდრე საწყები გადავარებულები ქართველი უფრო სიმპატურნი, უფრო ლამაზნი და ქვეყანა გამეფონია, მეცნიერებიც ამას ამბობენ: შერეული სისხლისაგან უფრო მაღლის ნიჭის ადამიანები გამოდის. ამიტომ თუ ქართველები აგრეგ-და-გირგვით სხვა ერებში, ეს გაცილებით აგვამაღლებს და გავაყვითლებს. ლეგს, ამას ჩვენ თვითონ უნდა ვესწრაფოდეთ და თუ თავის თავად ხდება, ამას რაღა სჯობია... ასე, ბ. სიტყვა, ტყვილად ნუ მოვიწყობია, სამელოგონია არა ვაქვთ არ. სწერეთ მხიარული, სასალლო წერილები, რითაც დიდ სიყვარულს და მსახურებთ და მეც, იმეც უზომოდ მაღლობელი ვიქნები. იმედია, ჩემს თხოვნას უპატივცემულოდ არ მოგეპყრობით“.

წერილი მეორე: „მამატიე, რომ ამ წერილს უკნობი ადამიანი გწერთ, მაგრამ ისე დაბალიდ ხოლმე თქვენს დღიურებში, ისეთს სიბრალულს და შეცდომებს აღნიშნავს, რომ მოსვენება მეკარება და ნუ გავიკვირდებით ეს—თვალზე კრებულებიც კი მაინცდება. ძალიან მეტრადობით და გული მტკივა თქვენთვის, რატომ სწერთ მუდამ აგრე გამწარებულს წერილებს? რატომ მუდამ სტრიტით, ემდურით ბედს, ყველას სწევლით და შგნებებს უხვებით? რატომ შგნებულებით ასე ქვეყანა, სიკო-

დავად იმისა, რომ მას, სკოლის განსის მიზეზით, ბევრი პირადი მტერი გასჩენია მამულიანებში, რომლებიც, თურმე, შიშობდნენ ვინმე ბულბულს რევილომ სკოლაში ბავში არ შეიყვანოს და არ გააქრისტიანოს; მაგრამ ბ. კონტრისის დიდი მოთმინებით და გამპირიანებით საქმე გაუტრინია, სამეურნეოდ თავდადებული მასწავლებელი სამოსწავლო მთავრობას მამსახურიდან გადაუყენებია პოლიტიკური არა-სამელოდობისთვის.

დღეს ამ სკოლაში 40 მდე მამულიანია ბავში და ამდენივე ქრისტიანი როგორც პირველის, ისე მეორის მხრივ, ბევრი უადგილობის გასი სკოლის გარედ დარჩა.

მიუხედავად იმისა, რომ სკოლას აქვს ორი საკუთარი შენობა, ორივე ქრისტიან მცხოვრებლების ხარჯით აგებული, რომლებიც 1000 მან. მეტად დაუჯდათ. სკოლაში ადგილის სივიწყობა, არ არის პარტების საქმე, რიტვი, ორივე შენობა აუცილებელ რემონტს თხოულობს, მაგრამ უსახრობის გამო ვერაფერი გაუყვებით. ან კი რა უნდა გამეფებითა გარდა იმისა, რაც გააქრეთ 40-ოდე კომლს გაძვალტყვებულ გლეხობას, მაშინ როცა ყოველივე მემულიანის წყარის მოკლებუდნი არიან. მამულიანებს არც არსდობს გადაუხდელი სკოლის გადასახადი და არც უნდათ გარდაიხადონ, თუმცა ბავშვები სიამოვნებით შეჰყავთ სკოლაში.

მიმდინარე წლის გამუდმებული გვალვების მიზეზით მოგვინებულმა შიშობლობამ არც ქაქუტის მცხოვრებნი დასტოვა. მათი შემოსავლის

(ხელი, სამშობლო, ვინ? ნუ თუ მთლად აგირკრუდათ გული მშენიერს, კიდეც საქართველოზე და არადა მოიპოვება ერთი ადგილი თქვენი საყვარელი, არსადა ერთი ადამიანი სიმიდო, ერთგული, მამაგლის გამოშუბებელ?.. დაქრწმუნეთ, უზომოდ ცდებით: თქვენს გოდებას, სასოწარკვეტილებას არავითარი ნიადგი არა აქვს. საქართველო არასოდეს არ ყოფილა უკეთეს მდგომარეობაში, როგორშიც დღეს არის; არას დროს არ ყოფილა დაახლოებული დიდებულ მომავალზე, როგორც ახლა; არას დროს არ ყოფილა ისე განათლებული, ისე ელონიერებული ქართველი, ისე ძლიერი თვითშეგნებით და შემოქმედებით, ასე უზრუნველყოფილი დალუბისაგან, ასე ბედნიერი და ქაყოფილი? მაშ, რამ დაგალონათ, რამ შეგიწყობათ სული და გული? რამ გავიწარათ სიკაცხე, მოგვილონათ ამდენი ნაღველი... ბევრი ვიფიქრე ამის შესახებ და იმ აზრს დავადექი, რომ თქვენის წერილების მწარე სვედიანი და უნივერსიკოლო არის მხოლოდ თქვენი პირად ცხოვრების მოუწყობლობის ნაყოფი. ალბად თქვენ არა ხართ პირად ბედნიერი, ქაყოფილი; ბევრი უსიამოვნება შეგხვედრია ცხოვრებაში, შეძლება ცხოვრების სახსარაც არა გაქვთ ხშირად; შეიძლება ვერსად იმოგვით სამსახურად, შეიძლება ქვეყნის ხარც, ან გულის სიგანიერე გაქვთ, ან სხვა რამ ამისთანა მიზეზი იყოს. ასეა თუ ისე, ყოველს ექვს გარეშე, რომ როგორც კი აქვენს პირად ვერც ცხოვრების მოაწყობთ, თქვენი პირადი მდგომარეობა გაუშვებლდება, თქვენი ნაწერების კოლოცა მაშინვე შეიცვლება და სულ სხვა ჰანგზე დაიწყებთ წერვას. ვერ ვცნობთ, მაგრამ ნათლად წარმოიდგინათ თქვენი სახე, მუდამ ცულ გუნებაზე იქნებით, მოღუშული სახით, ერთხელაც არ გაიკინებთ, ტუბილს სიტყვას არ იტყვიო; სხვისი მხიარულებაზე გუხარებათ, სიმდრესა და მუსიკას გაუბრძობარს; ამას ბოლო უნდა მოუკრთოთ და განიკურნოთ, მაშ, გზა ახალს ცხოვრებას ჩვენი ქვეყანა ბედნიერია, სხვა თვალთ მას ნუ შევხედავთ“.

წერილი მე-3: „გვითხულობ თქვენს დღიურებს და ვერა გამეფიარა. ვებთ და გოდებთ, ჩვენი დღეადადღეს ცხოვრებაში სასიკეთო ვერა დაგინახავთ. თქვენთვის ცხოვრებას შავი ხეწარი გადაფარებია. ამგვარი მსოფლმედველობა არსებობდა ყალბი ცხოვრება მხიარულებად, ცხოვრება ლხინია, ცხოვრება. ბედნიერება: ცხოვრებაში მხოლოდ ერთი სინამდვილე—სიტკობება, გახარება და უღიდესი ნიჭი იმამი მდგომარეობას.

ერთადერთ წყაროდ ღვინო ითვლებოდა, მაგრამ ზაფხულის გვალვებისაგან, შემოდგომის ქარსა და წვიმებისაგან ღვინო შემეფერე ხალხი პირში ჩალა გამოვლებული დარჩა. რაც გვალვას გადაურჩა, ის ქარმა და წვიმამ განადღურა. სიმინდის მოსავალი აქ კარგი არაოდეს არ ყოფილა, ვინაიდან მიწები ვებრთელა, უნაყოფო აწერეს“ (მოწითლო მიწა) წარმოდგენის, სადაც მხოლოდ გვიმრა ხარობს უხვად.

ზემოთ თქმულის შემდეგ მკითხველი თვითონვე მიხვდება, რომ ქაქუტის მცხოვრებთ ძალიანაც რომ სურდეთ სკოლის გაუმჯობესება, თავისთავად ვერ შესძლებენ.

მხოლოდ ვისაც კეთილმოყვარეობის გრძობა აქვს და ვინც პარტიის სტეს თავის ვრს, ის არ დაიშურებს თავის წვლილს უსახრო ხალხის დასახარებად.

როგორც მოგახსენიებ, სკოლის შენობები რემონტს თხოულობს, რომლის ხარჯი 275 მანეთადგა. ამოდგენა ფულის გადახდას, როგორც ვსთქვით, ვერ შეძლებს შიშობილის მომლოდინე ხალხი, ურემონტად კი ხამირის განსავლობაში თითქმის შეუძლებელი გახდება სისტემატიური მეცადინეობა. საქირაო მიქციოს ყურადღება ქართველმა საზოგადოებამ ამ დიდ მნიშვნელოვან სკოლას, რასაც ღირსეულად დაავსებს გაკარგებულ მდგომარეობაში ჩავარდნილი ხალხი.

ქ. მამინაშვილი.

რომ ამ საოგნებას ეძებდნენ და ჰპოვებდნენ ყოველგან. დაახ, ყოველგან, ვინაიდან სიტკობება ყოველგან, ოღონდ უნდა შეგვეძლოთ მისი განაზრება-თქვენს თქვენი სპეციალურ ხელშეწყობას სავანე გავიხატო, სწეროთ მარტო მის შესახებ, რაც ცუდია, უფარვისა, არასახლინი. ეს დიდი დანაშაულია, მიუტყვევებელი ცოდვია. მწერლს დანიშნულება ცუდის და მსუხარების გამოშკარავება კი არაა, არამედ ის, რომ გამოვცეცხადოს, ვვიჩვენოს განსახარებელი დასატკობი, ღმილის აღმძვრელი. მე არ ვებედავ ცხოვრებაში სიბოროტეს და ვერც რომ არ იყოს, სრულიად საქირაო არაა გაჯავრებასა და მსუხარებაზე წერა და ლაპარაკი. დავიწერეთ და გვებასეთ მხოლოდ სასიხარულო, სასაცილო მოვლენებს შესახებ, მოგვიმატეთ იმედო, აღვიძაროთ ნიჭი მოღონისა, აღზარდეთ ჩვენი სიკლი და ქაყოფილება...“

სომეხთა ცხოვრება

გამოჩენილ აგრონომის, საზოგადო მოღვაწის და „მამის“ რედაქტორის ალექსანდრე ქალანთარის დაკრძალვა მოხდებია მამათს, 26 ოქტომბერს. დღის 10 საათზე განსვენებულს გამოასვენებენ საკუთარ ბინად, გრობოვლის ქუჩა, № 5, და გლოვინის პროსპექტის მისხვენებენ „მამის“ რედაქციასთან, სერაგევის ქუჩა, № 5, სადაც მტრეპანაშვილის დახმარებით შემდეგ პრეცესია გაემგზავრება პუშკინის ქუჩით ვანქის საკათედრო ტაძრისკენ, სადაც წირვის შემდეგ გასვენებენ ხოჯიანქის სასაფლაოზე და მიწას მიბარებენ განსვენებულის გვასს, პუბლიცისტის და გზ. „მამის“ დამარსებლის გრიგორ არწრუნის მარცხით. დღეს, საღამოს 7 საათზე „მამის“ რედაქციაში გადახდილი იქნება პანაშვილი, პარასკევს კი განსვენებულის საღამომი.

ტრადიკულად გარდაცვალებულ მოღვაწის დასაძლავის ხარჯს გადინებოთ ტფილისის სომეხთა საზოგადო საკულტურო დაწესებულებანი. დაკრძალვის მოქმედებისათვის არჩეული იქნა დაკრძალვის კომიტეტი, რომელიც დაუწყება საყოველთაოდ, არამედ გვირგვინით არ გამოგზავნოს, არამედ გვირგვინით ფსა გადასცენ დასაკრძალვ კომიტეტს, რომელსაც ყველა ამ ფულს მოახმარებს რომელიც საკულტურო მიზანს.

„მამის“ რედაქციას და განსვენებულის ოჯახობას მოსდის მრავალი სამგლოვიარო დეპუტეტი და წერილები. სხვათა შორის სამგლოვიარო დეპუტეტი გამოუგზავნეს: სრულიად სომეხთა პათალიკოსმა, ებსკოპოსმა მატოქიანმა და ხორენმა, ქალაქის თავმა ალ. ხატისოვმა, პროფ. გრედესკულმა, პირე. ველომოსის, რედაქციამ და სხვებმა. სამშობოს, 22 ოქტომბერს, განსვენებულის საღამომი დიდძალი ხალხი და მის პარკის-მცემელთა თანადსწრებით გადახდილი იქნა პანაშვილი განსვენებულის სულის მოსახსენებლად. პანაშვილს სხვათა შორის დაესწრნენ სომეხ-გრობორიანთა ტფილისის ეპარქიის უფროსი ეპისკოპოსი მეტროპოლიტი, მეცნიერი ეპისკოპოსი კარაპეტის სებასტორო ვატაკი, მომეცი-სტერი ჯუზუკოსვი, ნამესტნიკის კანცელარის დირექტორი პეტროსონი, მრავალი საზოგადო მოღვაწე, თურნალო-სტები და სხვანი. ყველა სომეხობა გახვება განსვენებულის სხონას უძღვნა მრავალი წერილი. ალ. ქალანთარის სასოფლო დაარსებულა ფურ. მისავე სახლოვრად გამოგზავნა „ტარაზის“ განსაკუთრებული ნომერი.

საზოგადოებრივი სპ. ქართული ქალთა საზოგადოების 21 ოქტომბერს შესდგა პარკიო საზოგადო კრება ტფილისის ქართველ ქალთა საზოგადოებისა.

საღამოს 8 საათზე დამფუძნებელი კომისიის თავმჯდომარემ ქანმა განდგარა გახსნა კრება და მიპარა დაამსწრი საზოგადოებას შემდეგი სიტყვით: „ქართველ ქალთა საზოგადოების დამფუძნებელი კრება გახსნილია! ნება მიბოძეთ მოგესალმეთ და მოგილოცოთ ეს ბედნიერი დღე! ბედნიერი-მითქე, ვამბობ იმით, რომ ქართველმა ქალთა, არა მონაშ, მაგრამ პანც ჩალორჩენილმა, თანა-თანობით შეიგნო თავისი ადამიანური უფლება, ხე მისცა ქალთა საერთო მოწოდებას და სურს კულტურის შრომით ჩაეგებას საერთო ფერხულში.

ქართველ ქალს, გარდა საერთო აქტობრივი საკითხისა, თავისი კერძო, შინაურული კარგაშეცავს; ეს არის გზის განათება და კულტურულად გაღონიერება ქართველ ქალთა ქალთა. სახალხო, საერთო ნაყოფიერი შრომისათვის საქირაო იყო შეკავშირება, შეგრაუება და უფლებას მოპოვება. ჩვენც, როგორც იყო, მეცდენით მახლობელ მიზანს: დღეს ჩვენ უკვე ხელა გვაქვს ნებადარბოულა წესდებ; მაშასადამე, უფლება გვაქვს უფრო მკითხო კავშირით შევირთოთ, ხელი ხელს მიესცეთ და დავანახვით ვეცდეთ, რომ ქართველი ქალი, ერთ დროს განთქმული თვისი მხნეობით, არ მომცდარა“.

კომისიამ შესარულა თავისი მოკალეობა; კომისიის მდივანი წიკოთხევის მოკლე ანგარიში კომისიის მოქმედებისა, მდივნის მოხსენებით წიკოთხევის დამტკიცება დაჯდა 14 მ. 25 კ. ქალაქის ფასი, აწყობა, დაბეჭდვა და აქინდის წესდებისა და საკიტანცია მოგზავნის 46 მ. 51 კპა, განცხადება 3 მ. 50 კ. საერთო ჯამი—64 მ. 26 კ.

კომისიის თავმჯდომარემ წინადადება შეიტანა ერთხმად არჩეულ იქნეს საპარტიო თავმჯდომარედ ქანი გვატრინე ივანეს ასული სარაკიშვილი—ქალი ყოველად პატივცემული და მოყვარული მშობლიური საქმისა. საზოგადოებამ ერთხმად მიიღო წინადადება. შემდეგ თავმჯდომარემ განაგრძო: ბატონებო, ნება მიბოძეთ კიდევ ორიოდე სიტყვა მოგახსენობა: რა გინდ ბნელით იყოს მოცული ერის ცხოვრება, გამოჩენდება გზის მაჩვენებელი ნათელი წერტილი, რომელსაც ბნელში მყოფი ერთი მიჰყვება და გზას ირკვევს. ასეთ ნათელ წერტილებად მოველინენ ჩვენი საზოგადოების ამ ოცდაათ—ორმოცის წლის წინად სამი ყოველად პატივცემული და უნარგრო მოღვაწე მანდილოსანი. ესენი არიან ექსტრინე გზაშვილისა, ვაქტრინე მკატარა და ანასტასია თუშანის მელიო—წერეთლისა; კომისია წინადადებას აძლევს საზოგადო კრებას, რომ ეს სამი დამსახურებული მანდილოსანი არჩეულ იქნენ საზოგადოების საპარტიო წევრებად. საზოგადოება ტუშის ცემით მიეგება ამ წინადადებას და სამივე ერთხმად არჩეს საზოგადოების სამპრო წევრებად.

შეუდგნენ ფარული კენქას ერთი არჩვენის. დადგეს ყუთები, მაგრამ კრებამ რამდენჯერმე მოითხოვა არჩეულ დამფუძნებელ კომისიის გამგობად დარჩნა: ერთხმადარჩეს: საზოგადოების თავმჯდომარედ ქანი განდგარა, ხაზინადარედ ქანი ლოპა. ვაგაძის ასული, მდივნებად ქანი ნინო რტვილაძის ასული და ნინო ნეიმანისა; გამგობის დანარჩენი წევრები ქანი: მერკვილიანი, ბერაშვილი ასული, მაქელაძისა, მაქვარია-ნისა, ავლიძისა, გოთუისი. მათ კანდატებად: ქანი კლიმიაშვილის ასული, დამუქიაშვილის ასული, ფუთუ ავალიანის ასული, ალ. კალატოზიშვილისა.

სარევიზო კომისიის წევრებად: ქანი ვანდა ლაბაშიძისა, ან. დიასამიძისა და მარგალიტა რტვილაძისა. შემდეგ წიკოთხეს მილოცვები და კრება დაიხურა.

იქვე მოხდა წევრთა მიღება. ამასთან სამომავლოდ უნდა აღინიშნოთ, რომ ამ საზოგადოების თანამგობობი წევრობა ისურვა გენერალმა ქანი მამულიანობა, რომელმაც იქვე შეიტანა ერთი თუქანი.

დაეკვივები

(დებეშთა პეტრის, სააგენტოსაგან). 23 ოქტომბერი. უსხოთი. სოფო. ბულგარელმა ოციკრებმა და ექიმებმა, რომელნიც ტყვედ

